

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(محرم ۱۴۴۵ ه.ق - میقات محرم ۲)

۷ مرداد ۱۴۰۲

خطبه‌ی شب دوازدهم

ستایش مخصوص خدایی است که ذات ازلیش اول در وجود و مبدأ آفرینش است بی آنکه آن ذات ازلی را اول و ابتدایی باشد و آخر در وجود است بی آنکه آن حقیقت ابدی را آخر و انتهایی باشد. آنکه دیده‌ی بینندگان از دیدنش قاصر و اندیشه‌ی توصیف کنندگان از وصفش عاجز است و یادش در دل‌ها مایه‌ی فخر و شرافت ذاکرین و شکر و سپاسش فوز و سعادت سپاسگزاران و اطاعتش مایه‌ی رستگاری است.

خطبه‌ی امشب را مزین کردیم به مناجات سید ساجدان، زینت عابدین، اسوه‌ی صبر و شکیبایی، امام علی بن الحسین (ع) امامی که وسعت قلب و روحشان اقیانوس‌ها را شگفت زده و صبر و استواری‌شان کوه‌ها را شرمنده کرده است. امامی که به تعداد شهدای کربلا بر قلب نازنینش زخم خورده بود و مدت ۳۴ سال با مناجات‌های زیبا و پر از اخلاص و بندگی و معارف اسلامی و خودسازی و مبارزه با کفر و نفاق‌های درونی و بیرونی، مسلمانان مخصوصاً شیعیان را هدایت فرمود و به همگان فهماندند که نداشتن توحید درست و با معرفت و فرهنگ غنی اسلامی چه عواقب شومی در دنیا و آخرت برایشان دارد.

اینک ضمن عرض تسلیت به مناسبت ایام محرم و شهادت امام سجاد (ع) خدمت فرزند گرامی‌شان امام زمان (عج) و سرور عالمیان حضرت زهرا (س) اعلام می‌داریم که: شب‌های محرم امسال نیز رو به پایان است. باید که با خودمان اندیشه کنیم که آیا با شنیدن خطابه‌های آن توانستیم حق مداری را در وجودمان وارد کرده با عمل به آن‌ها راه رستگاری را طی کنیم. از باطل‌های زمانه و وجودمان جدا شویم تا به تأیید امام حسین (ع) و امام عصرمان عزادار واقعی باشیم نه مثل آنانی که امام حسین وصف حالشان را فرمودند. چون نام مبارکش گره‌گشای جان‌های در بند شیطان نفس می‌شود تا معنای هدایت بر همگان آشکار گردد. هدایتی که پرچم‌دار حق است و باطل در آن

راهی ندارد پس چگونه است که امام حسین و اهل بیتش با فدا کردن جان و فرزند حماسه‌ای آفریدند تا زنده کننده‌ی جان‌های در بند شیطان و نفس باشد ولی افسوس که نشد.

همان‌گونه‌ای که امام حسین (ع) برایمان فرمودند این‌طور نیست پس خوب توجه کنید تا به واقعیت آن آگاه شویم که فرمودند: ای گوش‌هایی که در سرتان مشغول شنیدن واقعیت نهضتی است که به یادش دور هم جمع می‌شوید، خود را معرفی می‌کنید و می‌گویید: من عزادارِ حسینم؛ پس امامتان حضرت اباعبدالله به آنچه می‌گویید واقف است؛ آیا او را در محبتِ جانتان می‌بینید؟ اگر می‌بینید، این‌گونه بگویید: ای فرزند پیامبرم، سال‌هاست که در ایامِ محرم با تو عهد بسته‌ام که با دوستت دوست باشم و با دشمنت بجنگم ولی خوار و ذلیل دشمنت، شیطان شدم، جانم را به دستش دادم و او مرا که عاشقت هستم به خطا کشاند و با قهقهه‌ای گفت: این بیچارگان، خیال‌بافانی قهارند که حقیقت خونت را به بهایی اندک می‌فروشدند، مردم را به گریه وا می‌دارند و شیطان را به خنده؛ جانشان را در فراق، زخم می‌زنند و روحشان را به خدمت من درمی‌آورند؛ من روحشان را می‌خرم و بهایش را در ظرفِ غذایی به ودیعه می‌گذارم که از آتشِ قهر الهی در اجاق‌ها می‌جوشد تا مردمان را با نام تو اطعام کند درحالی‌که با نام من اطعام می‌کند؛ ای وای بر احوالشان که از عشقت بر سر و سینه می‌زنند و با خوردنِ غذای من، از نماز می‌گریزند، می‌خوابند و معنای نهضت را در گناه گم می‌کنند و باز منتظرِ محرمی دیگر می‌شوند.

ولی ای مهمانان خانه‌ی مقدس و پر برکت مولایمان امام عصر و زمان، ابوالصالح المهدی (عج) بدانیم و باور کنیم که شهیدان کربلا مهمان‌نوازی مهربان هستند. آنچه از سفره‌ی پربارشان بر زمان وارد می‌شود برکت و احسانی است که توان عقل‌ها قادر به درکش نمی‌باشد پس سفره‌ی پیشکشی حق‌مداران را می‌بندد تا سفره‌ای را بگشاید که خود به سلیقه‌ی خویش آراسته است. روزهای پُر شور کربلا نوید عشقی است که از الست به همراه همگان است. جانی که پاره پاره می‌شود تا زبان عشقش عالم را حیرت زده کند. سینه‌ها به لرزه درآید. دست‌ها برای به صدا درآمدن حق بالا رود و بر

سینه‌ای فرود آید که مشتاق آمدن دولت حقه است پس با سوزی که جان‌ها با آن زنده می‌شود او را می‌خواند به نوای:

اللهم عجل لوليک الفرج

در خاتمه‌ی مراسمات محرم امسال، ضمن شکرگزاری از خداوند کریم به خاطر عطای برکت به عمرمان و سپاس و تشکر از مولایمان به واسطه‌ی عنایت خاص و خطبه‌های گوهربارشان و از مداحان عزیز با انتخاب اشعار زیبای واقعیت نهضت عاشورا. همچنین تشکر و قدردانی می‌کنیم از خادمین عزیز که در آماده‌سازی و پاک‌سازی و انتظامات بی‌وقفه تلاش نمودند. برای همگی طلب اجر کثیر داریم و از شما مهمانان عزیز که با وجود سبزتان به مجالس رونق بخشیدید تشکر و دعای خیر داریم.

در خاتمه از مولایمان و سرورمان عاجزانه تقاضا داریم که در سال‌های آینده نیز ما را با خطابه‌های انسان‌ساز و پر از هدایت و نجات خود به ما سعادت بخشند. شکر و سپاس پروردگار کریم را برای نعمت‌هایش.

اللهم عجل لوليک الفرج